

S. Pedersen: Det var en Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Schøler), der foranledigede mig til at begjære Ordet, men da det, jeg kunde have at sige, for en stor Deel er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen), saa skal jeg ikke længe opholde det ærede Thing. Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 2den Valgkreds gif temmelig let hen over Spørgsmaalet om Mølleieernes Andragende. Han sagde saaledes, at Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (S. H. Jespersen) havde malet med temmelig stærke Farver, naar denne udtalte, at Mølleieerne i det Hele havde lidt store Tab ved Møllevangenes Ophævelse; han antog derimod, at det kun var enkeltviis, at noget Saadant var steet. Jeg troer ikke, at det er Tilfældet; at det kun er enkeltviis. Jeg havde ønsket at tage Ordet paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne, men da jeg var saa heldig at høre, at vægtigere Stemmer end min kom til at lyde, saa kunde jeg spare mig den Uleilighed. Der kan jo ikke være Tale om Andet end, at det var fuldkommen lovligt, at denne Sag blev ordnet ved Loven af 14de April 1852, men der er dog af mange sagkyndige Mænd hittet meget stærk Tvivl, om ikke det Skete nærmere sig stærkt til en Ervættelse af den Enkeltes Eiendomsret. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt denne Mening har været berettiget; derimod maa jeg meget beklage, at man paa Grund af en formel Feil fra Andragernes Side ikke har fundet det passende at henwise Andragendet til den høitærede Minister. Men naaget denne formelle Feil er tilstede, haaber jeg dog, at den ærede Minister af de Udtalelser, der idag ere fremkomne, vil finde Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Her er ikke Tale om et Retskrav, men der er visnok et saa stort Villighedskrav tilstede som muligt. Desuden troer jeg ogsaa, at de paagjældende Fordringer ere saa moderate, at man ikke har Grund til at vise dem tilbage. Hvorvidt det Antal af 479 Møllere, som ere nævnte i Andragendet, virkelig maa komme ind under den Kategori, som der kan være Tale om at give Erstatning, skal

jeg ikke afgjøre. Det forekommer mig, at Enhver, der, efterat Loven af 14de April 1852 er udkommen, har kjøbt en Mølle eller et saadant Møllebrug, ikke har Spor af Ret til at komme i Betragtning, naar der er Tale om et saadant Villighedshensyn. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig.

Winther: Rigsdagsmanden for Rjøbenhans 5te Valgkreds (Vilje) havde kunnet spare sig de Angreb, han for lidt siden gjorde paa mig, naar han havde været tilstede — det var mig ikke bekendt, at han ikke var tilstede — da jeg sagde det Par Ord om et Blad, som han har sagt, at han er Redaktør af. Jeg har for det Første ikke bebreidet ham, at han har angrebet den omtalte Mand; jeg har ikke sat dette Angreb i mindste Forbindelse med de Pøbeloptøier, der ere steet i Roeskilde, og jeg har altsaa aldeles ikke sagt Noget af det, som han har tillagt mig og ladet sig falsk berette, at jeg skulde have sagt. Rigsdagstidenden vil jo vise, hvad jeg har sagt; jeg antager, at det bliver rigtigt gjengivet, derom nærer jeg ingen Tvivl, og da vil den ærede Rigsdagsmand see, hvor ubillig hans hele Optræden har været. Naar han iøvrigt tog Anledning til at sige, at den Omstændighed alene, at en Ytring, som den af ham fremhævede, var kommen fra en Mand som mig, vilde have været nok for ham til at tie stille dertil, saa skal jeg, dersom den ærede Rigsdagsmand vil vedkjende sig, at der deri ligger en Anskuelse hos ham og en Anskuelse, som han antager deles af Thinget, om, at jeg er en saadan Mand, der paa Grund af min Karakter skulde have Lov til omtrent at sige, hvad jeg vilde, uden at man behøvede at svare, erklære, at jeg da vil søge at faae en Oppreisning af ham for denne Udtalelse. Jeg vil opfordre den ærede Rigsdagsmand til at paavise en eneste Kjendsgjerning i hele mit offentlige Liv og i mit private Liv, som skulde berettigede ham til at udtale en saadan Dom her i Thinget; man kan sagtens henkaste den Slags Ytringer, især naar de ikke præciseres, men har man Noget at sige, saa kom frem med det, og lad det ikke staae som en ærestændersk Ankyndning — naar det ikke er meent saaledes; lad det komme frem, hvad det er, man mener.